

Hamplová: A co tak "koncentrační" domovy důchodců pro staré?

30. prosince 2019

Jana Zwyrtek Hamplová, advokátka

Není rozdíl mezi výkřiky, že za všechno mohou Židé, a mezi nazýváním babiček ekosviněmi. Už schází jen výzva, aby ti starší nesměli volit, a byli deportováni do uzavřených domovů důchodců. Píše na svém blogu advokátka Jana Zwyrtek Hamplová.

Bůh ví, že jsem nechtěla. Zejména v čase vánočním. Ale musím. Možná jsem totiž taky ekosvině. Neb už jsem babička. Pro levné maso nejedím, ale k doktorovi ano....

Je to skandální důkaz cílené výchovy k mezigenerační nenávisti v Evropě. Hovořím o nahrávce dívčího sboru při německé veřejnoprávní (!!!!!) televizi WDR, regionální stanice v Dortmundu, v níž školačky ve věku kolem deseti let zpívají: „Moje babička řídí motocykl, každý měsíc projedí 1000 litrů super, moje babička říká, že motocykl je super, opravdu cool, používá ho v domově důchodců, jako invalidní vozík. Moje babička je stará ekosvině. Moje babička jede k lékaři v SUV, k lékaři, pak si jede koupit maso, protože je ve slevě a nestojí skoro nic, moje babička je rafinovaná, moje babička je stará ekosvině“.

Odkaz na video: <https://vimeo.com/381905615>

Tu píseň musel někdo složit, otextovat, nahrát, a rozhodně to nebyly ty holky, ale nějaký dospělý blázen. Ale to si kdysi mohl někdo myslet třeba i o Hitlerovi. Takže viníky jsou autoři textu, sbormistr a veřejnoprávní televize. Což je po textu oné písně druhý šok. Nic na tom nemění fakt, že už to televize stáhla po mnoha tisících protestech diváků.

Ptám se na něco jiného – jak to, že už nemíří do Německa protestní nóty všech velvyslanectví členů EU? Jak to, že nekřičí všechny neziskovky, které mají v programu boj proti diskriminaci? Jak to, že v Německu nepadají ve veřejnoprávní televizi hlavy? Jak to, že vůči starším ženám v pozici babiček už nepadají omluvy?

Protože se to nehodí do krámu? Nebo právě naopak - protože se to hodí do krámu? Komu? Těm, kteří tentokrát sice ne pod hnědou, ale zelenou vlajkou, chtějí uchvátit Evropu, zavést scestné zákony proti zdravému rozumu, přikázat všem svou jedinou pravdu, i kdyby to byla lež (to už tady opravdu dlouho nebylo), skutečnou pravdu opět zakazovat nebo dokonce trestat (!!!)? Vidíme už dlouho snahu popřít vše, o co Evropa už několik desítek let těžce bojuje – o společnost založenou na rovnosti, úctě k člověku, k právu a k základním evropským hodnotám. Ale nejde to evidentně tak snadno tyto pilíře porazit. Proto ti "(nejen) mladí a neklidní" potřebují odstranit všechny, kteří jim v tom překáží. Zejména starší a zkušenou generaci, která v řadě zemí včetně naší zažila totalitní režim, a proto ví „o co go“. A v tom zbavit se překážejících jim není nic svatého. Doslova. Evidentně ani láska ke svým prarodičům. Nebo i tu už mají zakázanou? Nebylo by to poprvé – i sovětská propaganda vytvořila hrdinu z Pavlíka Morozova, kterého proto, že měl podle soudruhů udat svého otce úřadům, dávala mladým za vzor.

Budou dnes hrdinové ti mladí, kteří budou svou babičku, a možná i mámu, označovat za ekosvini? A pak možná i bez toho eko? Probůh...

Nazvat svou babičku ekosviní je prostě už tak silné kafe, že víc se odkopat to, o co v Evropě dnešních dnů vlastně ve skutečnosti běží, nemohlo. Proto možná to téměř ticho po pěšině, protože budoucí rádoby vůdci si uvědomili, že toto prostě někdo v tom Německu přehnal. A to tak, že se jim to těžko bude žehlit, a těžko se jim bude říkat do mikrofónů, jak jim jde o dobro a nic než dobro. O nějakém smíření, kterého měl kde kdo o vánocích plná ústa, se pak nedá mluvit vůbec. Od onoho zpěvu jsou slova o smíření karikaturou. A snahu označit tu píseň za satiru snad nemůže myslet vážně nikdo soudný. Proto také byla stažena – vlna odporu se vzedmula v podstatě hned. Není divu.

Ne, v Evropě dnes nejde o žádné smíření. Nejde o žádné obecné dobro. A nejde vůbec o Evropu. Jde o cílené a systematické budování nenávisti mezi generacemi, z nichž ta mladá si myslí, že snědla všechnu moudrost světa, a starší je odkazována na smetiště dějin. Vytváří se jen jedna pravda, a vše, co je s ní v rozporu, je ihned napadáno, označováno za lež, jsou dehonestováni všichni, kdo si dovolí říct něco jiného. Ano, tak to přesně dělali soudruzi. Jak osvěžující je proto zpráva z těchto dnů, že australský premiér poslal Gretu tam, kam patří – do školy. A odmítl ji brát vážně. To jen my jsme ještě nedostali rozum.

Je na místě otázka, jak má tato výchova k mezigenerační nenávisti a pohrdáním zkušenostmi dříve narozených skončit? Mezigenerační „válkou“? Odsunem starých do uzavřených domovů důchodců? Odebráním práva volit lidem nad šedesát? Volební právo naopak rozšířit na mladé šestnáct plus? A Evropu rozbroji a hráním si na spasitelku světa oslabit? Ani to nelze vyloučit – jde-li o byznys velmocí, jde všechno stranou.

Ale vraťme se k textu té písně - jak probůh mohly ty dívky zpívat o své babičce jako o ekosviní? Vždyť každá nějakou babičku má! To ji tak nenávidí? A to, o čem zpívá, si skutečně myslí? Že jí to dovolí tu otřesnou urážku vypustit z úst? Nebo ji někdo tuto nenávist vnucuje? Takto přesně ale začala druhá světová válka. Cíleným budováním nenávisti k určité skupině lidí a vymýváním mozků těm tzv. vyvoleným s přesvědčením, že oni jsou přece něco lepšího. Dnes to míří na mladé. Snadná to kořist pro kde koho. Ne proto, že jsou hloupí – ale proto,

že nemají zkušenosti, a ten piedestal si velmi užívají. Lépe demonstrovat, než se učit a pracovat. A ještě být za hrdinu doby. A kdokoli zahraje na tu notu, má je „doma“. Svatá prostoto...

A co na to právo? Kdyby něco podobného, jako se ocitlo v oné písni, zaznělo u nás, můžeme uvažovat o naplnění trestného činu Podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod (§ 356 trestního zákona), který je definován takto: „Kdo veřejně podněcuje k nenávisti k některému národu, rase, etnické skupině, náboženství, třídě nebo jiné skupině osob nebo k omezování práv a svobod jejich příslušníků, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta“. Protože ten celý text je o podněcování nenávisti. Určitě i v Německu mají nějaký takový paragraf, a neměli by se bát jej uplatnit – ne proti těm holkám, ale proti autorům té písně a těm, kteří ji pustili do veřejnoprávního éteru. O zásahu do osobnostních práv nemluvě – tady by stačilo několik žalujících babiček, kterých se označení dotklo.

Zákony jsou tu totiž od toho, aby chránily slušné lidi. Ti, co nazývají své blízké ekosviněmi, nejsou slušní lidé. Jak je necháme tyto urážky beztrestně křičet, za chvíli je budou křičet z těch pódíí do mikrofonu. A za nimi skutečně nemají s tímto slovníkem a s cílem vytvářet nenávist namísto vzájemné úcty co dělat, končí komentář Jana Zwyrtek Hamplová .

Zdroj:

<http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/politika/hamplova-a-co-tak-koncentracni-domovy-duchodcu-pro-stare/>